

Naprzód! Do socjalizmu!

Wypowiedzi Przewodniczącego KC PZPR tow. B. Bieruta i sekretarza KC PZPR tow. Józefa Cyrankiewicza dla «Trybuny Ludu» z okazji I rocznicy powstania Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Od historycznego Kongresu, który utrwalił jedność polityczno-organizacyjną klasy robotniczej, wzrosła niezrównanie jej rola i jej znaczenie — jako siły przodującej w narodzie i państwie.

Coraz szybciej i coraz wspólniej rozwija polska klasa robotnicza swoje siły twórcze. Pogłębia jej świadomość i odsłaniają się wyraźnie drogi, wiedące w przyszłość jasną i promienną.

Gwiazdą przewodnią jest wielka idea Socjalizmu, wzorem przekuwania jej w rzeczywistość jest zwycięska Partia Lenina i Stalina.

Wyrok śmierci dla zdrajcy Trajczy Kostowa

SOFIA. (PAP). W dniu 14 bm. o godzinie 20. Sąd Najwyższy Bułgarskiej Republiki Demokratycznej ogłosił wyrok w sprawie Kostowa i jego współników. Sąd uznał b. wicepremiera Kostowa, b. ministra finansów Stefanowa, b. wiceministra budownictwa Pawłowa, b. wiceprzewodniczącego komitetu ekonomicznego Naczewa, b. dyrektora zjednoczenia przemysłu gumowego Gewrenowa, b. dyrektora departamentu handlu zagranicznym Tutewa, b. prezesa Bułgarskiego Banku Narodowego Conczewa i b. radcy handlowego przy ambasadzie bułgarskiej w Moskwie Christowa winnymi zdrady stanu oraz zbrodni szpiegostwa i sabotażu.

Sąd postanowił wymierzyć:
Kostowowi — karę śmierci.
Stefanowowi — karę dożywotniego więzienia.
Pawłowowi — karę dożywotniego więzienia.
Naczewowi — karę dożywotniego więzienia.
Gewrenowowi — karę dożywotniego więzienia.
Tutewowi — karę dożywotniego więzienia.
Conczewowi — karę 15 lat więzienia oraz
Christowowi — karę 15 lat więzienia.

Poza tym sąd uznał b. radcę ambasady jugosłowiańskiej w Sofii Hadzi Panzowa, b. przewodniczącego Macedońskiego Komitetu Narodowego w Bułgarii Iwanowskiego oraz b. wyższego urzędnika rady miejskiej Sofii Bojalczelię winnymi zdrady stanu i zbrodni szpiegostwa.
Sąd postanowił wymierzyć:
Hadzi Panzowowi — karę 15 lat więzienia.
Iwanowskiemu — karę 12 lat więzienia oraz
Bojalczelijewowi — karę 8 lat więzienia.

jest nowe, twórcze i radosne życie narodów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Rok, który upłynął od historycznego Kongresu Zjednoczeniowego, to rok wielkiego przełomu w myślach i w czynach, w dążeniach i osiągnięciach, w ideologii i organizacji, w Partii i w masach pracujących.

Rośnie w Polsce nowy Człowiek — wolny, świadomy, zdolny do wielkich uczuć i do wielkich czynów.

Rośnie w Polsce siła potężna, zdolna do dźwignięcia wwyż dziejów narodu, zdolna do twórczego udziału w wielkim wyzwoleniu pochodzie Ludzkości.

Źródłem tej siły jest polski lud pracujący, którego przewodniczką jest klasa robotnicza, a chorążym — Polska Zjednoczona Partia Robotnicza.

Wsparci o tę siłę, wzbogaceni doświadczeniem i jasną ideą przewodnią — przyspieszajmy śmiało tempo naszego marszu!

Mamy drogę otwartą i pewną!... Plan działania — sprawdzony i porównujący!...

Naprzód więc! Do socjalizmu!

Bolesław Bierut

***

Przeszliśmy spory kawał drogi od wielkich dni zjednoczenia polskiej klasy robotniczej.

Działo się to zaledwie rok temu. A Partia i klasa robotnicza ma niewspółmiernie do krótkości tego okresu ogromne osiągnięcia ideologiczne i organizacyjne.

O czym to świadczy?
Jest to dowodem, że Kongres Zjednoczeniowy sprzed roku był ukoronowaniem całego długiego okresu walki o jedność, walki z rozbijacami jedności, coraz to lepszej realizacji jedności działania, coraz to lepiej funkcjonującego jednolitego frontu, długiego procesu krystalizowania się w potężną i silną klasę robotniczą, rewolucyjnej platformy jednolitej.

Jest to dowodem, że jedność dojrzała w walce klasy robotniczej o utrwalenie władzy ludowej, w walce klasy robotniczej o przewodnictwo w narodzie, w uświadomieniu sobie przez klasę robotniczą rewolucyjnych zadań

socjalistycznego budownictwa, w warunkach oparcia naszego budownictwa o siłę i pomoc Związku Radzieckiego, w warunkach mobilizacji międzynarodowych sił postępu do walki o pokój, przeciwko zachłannemu imperializmowi anglo-amerykańskiemu.

W ten sposób narastające fakty jedności działania, zacieśnianie jednego frontu, w oparciu o rewolucyjną PPR, w ogniu zaostrzającej się walki klasowej przerosło rok temu w organiczną, rewolucyjną jedność klasy robotniczej.

Z przełomu tego powstała nasza partia — przewodniczka ludu polskiego w walce o socjalizm.

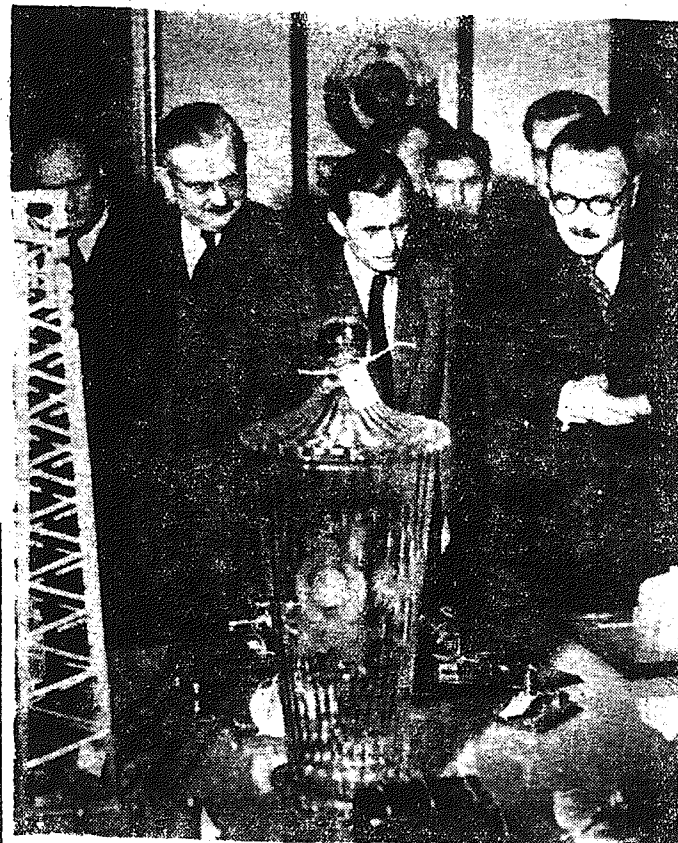
Rok, który minął, dowiódł, jak ogromną siłę stanowi jedność klasy robotniczej i jak ogromną nową energię wyzwala w masach pracujących, budujących socjalizm, jak podnosi rolę i autorytet klasy robotniczej.

Dlatego zadaniem naszym jest w dalszym ciągu utrzymywać i podnosić na wyższy poziom świadomości rewolucyjnej jedność klasy robotniczej.

Czerpiąc siłę naszej Partii z atak Lenina i Stalina, z doświadczeń WKP(b), coraz bardziej przyspieszać będziemy nasz marsz do socjalizmu, służąc w ten sposób naszemu narodowi i wspólnie, międzynarodowej walce o lepsze jutro całej ludzkości.

Józef Cyrankiewicz
15.12.1949 r.

Wystawa Darów

Dnia 13 b.m. w Muzeum Narodowym została otwarta Wystawa Darów dla Generalissimusa Stalina. Na zdjęciu — na pierwszym planie Prezydent R.P. Bolesław Bierut, wicepremier H. Minc i członek KC PZPR, Albrecht.

Młodzież z całego województwa przywiozła do Kielc meldunki i serdeczne życzenia dla Generalissimusa Stalina

Bogato udekorowany i iluminowany Dom Młodzieży w Kielcach był w dniu wczorajszym ośrodkiem radosnej uroczystości młodzieży województwa kieleckiego. Ze wszystkich stron Ziemi Kieleckiej przybywały sztafety zetepowskie, niosące pozdrowienia, zobowiązania i życzenia od młodzieży fabryk, szkół i wsi — dla Generalissimusa Stalina.

W głębi udekorowanej czerwienią sali Domu Młodzieży widniała wyrzeźbiona w gipsie głowa Generalissimusa Stalina. Imponującej wielkości transparent głosił:

„Pod przewodnictwem Wielkiego Stalina

zbudujemy sprawiedliwość i szczęście na świecie”.

Po powitaniu zebranych przez przewodniczącego ZW ZMP kol. Wojasia, zasiadli w prezydium przedstawiciele partii politycznych, organizacji społecznych, młodzieży i liczni młodzieźnicy przewodnicy pracy. Zebrani serdecznie witali I sekretarza KW PZPR, tow. Wichę, prezesa Komitetu Wykonawczego ZSL posła Rekasa i przedstawiciela SD, dr. Luczkiewicz. Burza oklasków wybuchła przy zaproszeniu do prezydium sławnej przewodnicy pracy z Zakładów Starachowickich, Zofii Gębskiej.

W skupieniu wysłuchali zebrani

hymnów narodowych Polski i ZSRR oraz hymnu młodzieży.

Następnie kolejno, wśród nie kończących się braw i okrzyków na cześć Stalina, przyjaźni polsko - radzieckiej i młodzieży radzieckiej, przybywały sztafety z Sandomierza, Opatowa, Ilży, Starachowic i Ostrowca, z Buska, Pińczowa, Kielc, Koźlenia, Włoszczowej i Częstochowy. Meldunki składał młodzieźnicy przewodnicy pracy. Sztafety przyniosły ogółem 650 zobowiązań i 768 pozdrowień od 184 wieców gminnych, 950 wieców gromadzkich, 76 zebranych w zakładach pracy, 124 szkolnych oraz od 13 młodzieżowych wieców powiatowych i miejskich. W wiecach tych i zebraniach wzięło udział ogółem ponad 93 tys. osób, w tym 67 tys. młodzieży.

Potężna manifestacja, serdecznymi wybuchami entuzjazmu, złożonymi życzeniami i przyjętymi zobowiązaniami wyrażała młodzież województwa kieleckiego swą miłość, przywiązanie i wdzięczność — wielkiemu przyjacielowi i najlepszemu jej nauczycielowi.

Przemówienia wygłosili przedstawiciele ZMP kol. Wojcik oraz I sekretarz KW PZPR tow. Wicha, krótką sylwetkę Józefa Stalina, życie i czyny genialnego kontynuatora dzieła Marksa — Engelsa — Lenina.

Przemówienia były wielokrotnie przerwane okrzykami na cześć Stalina, które zamieniały się w zgodne, jednolite skandowanie imienia ukochanego przez postępującą młodzież całego świata.

Na zakończenie wiecu wśród nowej fali entuzjazmu odczytano list młodzieży województwa kieleckiego do Towarzysza Stalina, w którym m. in. czytamy:

„Będziemy pracować nad tym, aby młodzież polska, pod przewodnictwem ZMP, mogła szczęśliwie i radosnie pracować, żyć i rozwijać się, tak jak pracuje, żyje i rozwija się, pod przewodnictwem bohater-skiego Lenińskiego Komitetu — młodzież radziecka.

List wraz z życzeniami i zobowiązaniami, spisany na odciskach arkuszy, przywiezie do Warszawy na centralny wiec młodzieży, delegacja w składzie: kol. kol. Gębska, „okół, Olszewski i Mikoś.

W części artystycznej wystąpiły zespoły artystyczne ZMP.

Postowie Zgromadzenia Narodowego interpelują faszystowskich ministrów Francji w sprawie antypolskich prowokacji

PARYŻ (PAP) — W Zgromadzeniu Narodowym odbyła się dyskusja na marginesie interpelacji, dotyczących stosunków polsko - francuskich. Interpelacje złożyli: gaullista Barra-chin, republikanin postępowy Cham-beiron i komunista Biscarlet.

Chambeiron wygłosił dłuższe przemówienie, w którym wyraził głębokie zaniepokojenie z powodu polityki rządu francuskiego, zmierzającej niedwuznacznie do pogorszenia stosunków, zarówno z Polską, jak i innymi krajami demokracji ludowej. Mówca podkreślił, że na podstawie konwencji francusko - polskiej z 1925 roku, władze polskie miały prawo aresztować Robineau, gdyż faktem jest, że przyłapano go na prowadzeniu działalności, która nie jest przewidziana w jego funkcji.

Komunista Biscarlet wystąpił z interpelacją w sprawie „politycznych zarządzeń, powziętych wobec demokratycznych organizacji emigrantów. Prześledowanie polskich organizacji demokratycznych we Francji jest jednym z objawów ogólnej linii polityki francuskiej, która znalazła swój wyraz w szykanowaniu obywateli radzieckich, rumuńskich, węgierskich, greckich włoskich i republikańskich hiszpańskich. Deputowany Biscarlet przypomniał, że na jednym z

poprzednich posiedzeń Zgromadzenia Narodowego padło pytanie „Czy ambasadę francuską są kuzniami szpiegostwa? Pytanie to pozostało dotąd bez odpowiedzi.

Minister Schuman uchylał się od konkretnej odpowiedzi na interpelację i zwrócił się do Zgromadzenia Narodowego z prośbą o odroczenie dyskusji.

Stanowisko Schumana poparł minister spraw wewnętrznych Moch, który przy okazji powtórzył kłamliwe doniesienia reakcyjnej prasy francuskiej na temat rzekomego niebezpieczeństwa, zagrażającego Republice Francuskiej ze strony polskich organizacji demokratycznych. Na poparcie swego twierdzenia Moch zacytował kilka spreparowanych dokumentów, które stwierdzają szczególnie niebezpieczną działalność... Związku Harcerstwa Polskiego. W tym miejscu deputowana Braun zawołała wśród ogólnej wesołości: „Dzieci polskie widocznie bardzo wcześnie stają się dorosłymi ludźmi!”

Uchylając się od dalszych odpowiedzi, Moch przyłączył się do wniosku ministra Schumana o odroczenie dyskusji nad sprawą stosunków polsko - francuskich. Wniosek ten został większością głosów przyjęty.

Uwaga, Czytelnicy studiujący życiorys Tow. Stalina!

Czyniąc zadość liczny prośbom naszych Czytelników, studiujących zbiorowo lub indywidualnie życiorys Tow. Stalina, do numeru dzisiejszego „Słowa Ludu” dołączamy

DODATEK SPECJALNY

zawierający powtórzenie drukowanych dotychczas w pięciu kolejnych numerach naszego pisma

„Kartek z życiorysu JÓZEFA STALINA”.

Jednocześnie informujemy, że dalsze „Kartki” zamieszczać będziemy w kolejnych numerach „Słowa Ludu” codziennie.

Redakcja „Słowa Ludu”

WŁADYSŁAW WICHA

I Sekretarz KW PZPR

Rok jedności, rok wzrostu sił organizacji wojewódzkiej PZPR

Władysław Wicha
I Sekretarz KW PZPR

W okresie, bezpośrednio poprzedzającym zjednoczenie ruchu robotniczego w Polsce, w okresie walki o realizację jedności, twierdził, że zjednoczenie b. PPR i b. PPS nie

wymi i Związkiem Samopomocy Chłopskiej przyczyniła się do uaktywnienia Rad Narodowych, do podniesienia na wyższy poziom pracy spółdzielczości gminnej, do wypierania z aparatu administracyjnego, samorządowego i gospodarczego wsi kieleckiej bogaczy wiejskich, do wyniesienia na stanowiska kluczowe w życiu wsi chłopów młodoletnich i średniorolnych.

Wielką rolę w tej dziedzinie odgrywała — i odgrywa w dalszym ciągu — działalność ekip łączności ze wsią. Pod wpływem bezpośredniego zetknięcia się chłopów małego i średniorolnych z aktywnym robotniczym, pod wpływem poznawania form organizacyjnych klasy robotniczej, chłopstwo pracujące kielecczyny uczy się walki z wyzyskiwaczem, uczy się sztuki rządzenia swoją wsią, swoją gromadą, swoją gminą, uczy się wreszcie nowych form gospodarki i pracy — gospodarki i pracy zespołowej w ramach spółdzielczości produkcyjnej.

Istniejące w chwili obecnej spół-

szym wyrazem rozwijającego się w naszym województwie wielkiego masowego ruchu chłopskiego, zmierzającego do przeobrażenia wsi, do zmiany jej oblicza, do podniesienia poziomu życiowego chłopstwa pracującego.

Organizacyjnym wyrazem wzrostu wpływu partii na wsi jest fakt, że w chwili obecnej na 212 gmin wiejskich naszego województwa, w 191 istnieją Komitety Gminne PZPR, że na terenie wsi nasza organizacja wojewódzka liczy powyżej 17 tys. członków spośród chłopów małego i średniorolnych i powyżej 3 i pół tysiąca robotników rolnych.

Cyfrы te, rzecz jasna są niedostateczne z punktu widzenia zadań, które stoją przed naszą organizacją partyjną na terenie wsi, stawiają jednak niewątpliwie krok naprzód w walce o wzrost wpływu partii na życie wsi.

Walka w obronie pokoju

Jak w całym kraju, tak i w naszym województwie, partia nasza przewodzi masom pracującym w wielkim potężnym ruchu walki w obronie pokoju. Zarówno demonstracje przeciwmasowe, jak i obchody rocznicy Manifestu PKWN, przebieg Międzynarodowego Dnia Walki o Pokój, udział setek tysięcy ludzi pracy w manifestacjach i obchodach, nastrojów bojowości i gotowości do walki w obronie pokoju, manifestacja uczuć przyjaźni dla ZSRR jako przewodnika

obozu pokoju i postępu, pogłębienie się świadomości, że ZSRR, jako wielki sojusznik Polski Ludowej jest nie tylko gwarantem niepodległości naszej ojczyzny, lecz również drogowskazem naszego rozwoju ku socjalizmowi — wszystko to świadczy o tym, że w ciągu ubiegłego roku, pier-

sem realizacji marksistowsko-leninowskich zasad ideologicznych i organizacyjnych naszej partii. Akcja scaleniowa, odbyte w lutym i marcu wybory do władz partyjnych, konferencje powiatowe i miejskie, konferencja wojewódzka, akcja wymiany legitymacji partyjnych — wszystko

Jednoczymy się jako awangarda polskiego proletariatu, jako produkująca siła narodu polskiego w jego marszu do socjalizmu, jako polski oddział międzynarodowego frontu wolności i postępu, demokracji i socjalizmu. Jednoczymy się, aby poprowadzić Polskę naprzód, do pełnej sprawiedliwości społecznej, do zniesienia wszelkiego wyzysku człowieka przez człowieka, do socjalizmu.
(Z Deklaracji Ideowej PZPR)

wszego roku jedności robotniczej, partia nasza stała się siłą przewodzącą masom pracującym i narodowi w jego walce o pokój, że masę pracującą widzą w naszej partii siłę, która zaprowadzi je do socjalizmu.

Walka o czystość szeregów i wysoki poziom ideologiczny

Akt zjednoczenia ruchu robotniczego w Polsce został, jak wiadomo, dokonany 15 grudnia 1948 r. Rok, który od tego czasu upłynął, był okresem cementowania i pogłębiania osiągniętej jedności, był okresem walki o partię typu bolszewickiego, był okre-

sem czynnikami, które cementowały jedność szeregów partyjnych. Przyczynialiśmy usiłującą przetrwać do partii wpływy zdradzieckiej ideologii WRN-owskiej i zbankrutowanych działaczy WRN-owskich — Gręźmarzowskich, Gromkiewiczów, Abramowiczów i innych.

W ciągu ubiegłego roku w naszej organizacji partyjnej trwał ciągły proces oczyszczania szeregów partyjnych od elementów wrogich i klasowych obcych, od elementów prawicowych i nacjonalistycznych, od oportunistów i karierowiczów. Ta ciągła walka o czystość szeregów partyjnych była i jest źródłem siły naszej organizacji partyjnej.

Jednocześnie trwała i trwa wytyczona praca, zmierzająca do podniesienia poziomu ideologicznego aktywności partyjnego i szeregowych członków partii. Znacznie rozszerzyła się sieć szkół i kursów partyjnych. Oprócz półrocznej Szkoły Wojewódzkiej powstały ostatnio szkoły powiatowe w Częstochowie i Radomiu. W ciągu roku 3 tysiące członków partii ukończyło kursy i szkoły partyjne, a obecnie 7 tysięcy uczy się w szkołach i na kursach różnych szczebli, przyswajając sobie teorię marksizmu-leninizmu.

Ważnym czynnikiem w walce o podniesienie poziomu ideologicznego członków partii i mas pracujących naszego województwa — stała się również ukazująca się od września br. codzienna gazeta partyjna — organ Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Kielcach — „Słowo Ludu”

Uczymy się od WKP (b)

Pierwszy rok istnienia Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej był ważnym etapem w pogłębianiu sojuszu z ZSRR. W szeregach naszej partii jeszcze mocniej wzrosła świadomość, że WKP (b), partia Lenina-Stalina, partia która dokonała pierwszej w dziejach rewolucji socjalistycznej i zbudowała pierwsze państwo socjalistyczne, stanowi wzór i skarbnicę doświadczeń, jest drogowskazem i nauczycielem naszej partii.

Miesiąc Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, imponujące masowe obchody z okazji 32 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej i wreszcie wspaniałe pod względem zasięgu i treści przygotowania do obchodu 70-lecia urodzin towarzysza Stalina, — to słupy milowe, to wielkie i ważne etapy na drodze do pogłębienia sojuszu, do wzmocnienia więzi ideowej narodu polskiego z narodami radzieckimi.

Wykonanie uchwał III Plenum — to pogłębienie jedności

Rocznicą Kongresu Zjednoczeniowego przypada na okres, gdy cała nasza partia i klasa robotnicza przyswaja sobie dorobek Listopadowego Plenum KC PZPR i te lizuje jego wytyczne. Plenum to przedstawiło przed partią ważne zadanie wzmocnienia czujności wobec wroga klasowego, wobec tyfów imperialistycznych agencji, usiłujących prowadzić dywersję w naszym kraju. Plenum postawiło zadanie oczyszczenia naszego aparatu państwowego, samorządowego i gospodarczego z elementów wrogich. Plenum postawiło zadanie ostatecznego wykarcania wpływu socjal-demokratyzmu i odchylenia prawicowo nacjonalistycznego z szeregów naszej partii.

Nie ulega wątpliwości, że codzienna aktywna praca nad realizacją tych zadań, stanowiąc będzie dalszy etap na drodze do pogłębienia i umocnienia jedności politycznej polskiej klasy robotniczej, osiągniętej 15 grudnia 1948 roku.

Każda organizacja partyjna musi walczyć nieugięta o czystość szeregów i o ideową postawę swych członków. Należenie do partii — to najwyższy zaszczyt, którego każdy członek partii musi okazać się godnym przez wzorowe wykonywanie swych obowiązków.
(Z Deklaracji Ideowej PZPR)

będzie arytmetycznym zsumowaniem obu działających jeszcze roku temu partii robotniczych, lecz spowoduje zwielokrotnienie siły polskiego ruchu robotniczego, i że zjednoczona partia, oparta o podstawy marksizmu-leninizmu, treścią i zasięgiem swojej działalności znacznie rozszerzy ramy działalności obu dawnych partii.

O tym, że to twierdzenie było słuszne, świadczy rok działalności Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w całym kraju. Świadczy znaczny wzrost wpływów partii we wszystkich dziedzinach życia naszego państwa i narodu

W ciągu ubiegłego roku — pierwszego roku jedności — wzrosła znacznie rola partii w życiu naszego województwa, wzmocniła się jej więź z masami pracującymi, nastąpił jednocześnie dzięki oddziaływaniu partii wzrost aktywności politycznej tych mas, nastąpił wzrost aktywności masowych organizacji społecznych — związków zawodowych, ZMP, Ligi Kobiet, ZSCH, TTPR i innych.

Fakt istnienia jednej wojewódzkiej organizacji partyjnej zamiast poprzednich dwóch, umożliwił w stopniu znacznie większym niż poprzednio wnikanie partii w konkretne potrzeby terenu, umożliwił poprowadzenie skutecznej walki o wypieranie wpływów wroga klasowego i jego agencji ze wszystkich dziedzin naszego życia.

W ciągu roku ubiegłego nastąpiło znaczne wzmocnienie skuteczności działania organów wykonawczych władzy ludowej, znacznie polepszył się stan bezpieczeństwa w naszym województwie, do czego w dużym stopniu przyczynił się wzrost szeregów ORMO.

Partia przewodzi walce o wykonanie planów produkcyjnych

Rok jedności był rokiem, wzrostu wpływu partii na pracę zakładów przemysłowych naszego województwa. Nasze organizacje zakładowe przyswajały sobie w ciągu tego roku umiejętność oddziaływania partyjnego na pracę produkcyjną swoich zakładów, uczyły się organizować i kierować ruchem współzawodnictwa pracy i wielowarsztatowości, ruchem wynalazczości robotniczej i racjonalizatorstwa. Wyrosły w tym roku nowe zastępy przodowników pracy, mistrzów oszczędności, nowatorów i racjonalizatorów, że wymienimy tu choćby tow. Zofię Gębską z Zakładów Starachowickich, tow. tow. Michała i Włhelma Adamczyków z KZWM w Kielcach, tow. Łukasza Dobosza z Huty Ostrowiec, tow. Stanisława Bajdora z Częstochowy i wielu innych. Nasze zakładowe organizacje partyjne nauczyły się spełniać rolę, jaką nakłada na nie Statut partii: być kierownikiem życia politycznego, społecznego i gospodarczego załogi.

Wzrosł wpływ partii na wsi

Również na terenie wiejskim naszego województwa partia nasza uczyniła poważny krok naprzód. We współpracy ze stronnictwami ludo-

dzielnie produkcyjne w Przeszynie i Przykrzku, jak również organizujące się spółdzielnie produkcyjne w Sulejowie, Koniecznie i innych wsiach, są — rzecz jasna — pierw-

Wcielamy w życie marzenia wielu pokoleń rewolucjonistów

Rok w dziejach narodu to nie jest wiele. Rok w historii narodu, który znajduje się na zakręcie dziejowym — to bardzo wiele. Ślusność tego stwierdzenia widzimy, gdy dziś, w pierwszą rocznicę zjednoczenia ruchu robotniczego w Polsce, spoglądamy wstecz na przebyta drogę od 15 grudnia ubiegłego roku do 15 grudnia bieżącego roku. Wydaje nam się, że całe dziesięciolecie dzieła nas od czasów

nione dzięki jedności potężne siły klasy robotniczej pomagają masom biednego i średniego chłopstwa do zrzucenia jarzma wiejskiego kapitalisty i spekulanta i do zbudowania wyższych, socjalistycznych form gospodarki rolnej. Przygotowanie przez socjalistyczny przemysł narzędzi produkcji rolnej, udostępnienie ich masom biednego i średniego chłopstwa i wielki ruch łączności ze wsią były tymi

Nie ma wątpliwości, że zjednoczenie polityczne klasy robotniczej jeszcze wyżej podniesie świadomość, ofiarność ideową i entuzjazm ludu pracującego, że przyspieszy tempo naszego budownictwa, zabezpieczy jeszcze szybszy marsz ku socjalizmowi.
(Z przemówienia Przewodniczącego KC PZPR tow. Bolesława Bieruta, wygłoszonego na I Kongresie PZPR).

rozbitcia w polskim ruchu robotniczym. A przecież to jest tylko jeden rok.

Zjednoczyliśmy się — stwierdza Deklaracja Ideowa Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej — „jako awangarda polskiego proletariatu, jako produkująca siła narodu polskiego w jego marszu do socjalizmu, jako polski oddział międzynarodowego frontu wolności i postępu, demokracji i socjalizmu”.

Utworzenie Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej było przełomem w historii naszego ruchu robotniczego. Ostatecznie zostały obalone i rozbite szlacheckie przegrady tworzone przez zdradców klasy robotniczej spod znaku socjaldemokratyzmu.

Jedność ruchu robotniczego dojrzała w latach walki przed wojną i w okresie wojny i okupacji. Zwycięstwo władzy ludowej w Polsce usunęło grunt spod nóg sił zainteresowanych w utrzymaniu podziału klasy robotniczej.

Jedność działania dwóch partii robotniczych, realizowana wbrew oporowi prawicowych elementów w PPS, zadawała decydujący cios klasie wyzyskiwaczy, umożliwiła przeprowadzenie i utrwalenie zdobyczy, osiągniętych w pierwszym okresie po wyzwoleniu, umożliwiła rozprawienie się z mikroimperialistyczną agencją rodzimej reakcji i anglo-amerykańskiego imperializmu, umożliwiła utrwalenie ustroju demokracji ludowej, jako formy dyktatury proletariatu.

Osiągnięcia minionego roku pokazały raz jeszcze, jak niewyczerpanym źródłem energii, talentu, wynalazczości i ofiarności jest patriotyzm klasy robotniczej, rządzącej się u siebie, we własnej ojczyźnie ludowej, pod kierownictwem rewolucyjnej partii marksistowsko-leninowskiej.

Wyzwolone dzięki rewolucji, wzmoc-

czynnikami, które zadecydowały o rozpoczęciu procesu stopniowej zmiany obrazu wsi polskiej. 170 pierwszych spółdzielni produkcyjnych, powstałych w tym roku przy pomocy naszej partii, zapoczątkowały to wielkie dzieło.

Zadania, jakie postawiła historia przed naszym pokoleniem, mogły i mogą być wykonane jedynie w warunkach, gdy na czele narodu stoi partia — monolit, partia marksistowsko-leninowska, partia typu bolszewickiego.

Doświadczenia historii ruchu robotniczego uczą nas, że nacjonalizm jest niebezpiecznym, bo zamaskowanym wrogiem dążeń wyzwolenych ludu i narzędziem rozbijania zwańności i jedności klasy robotniczej. Nacjonalizm jest przeciwieństwem rzeczywistego i głębokiego patriotyzmu. Patriotyzm — to gorące, szczere, pełne ofiarności uczucie społeczne, uczucie przywiązania do postępowych dzieł narodu, do jego kultury, do ziemi ojczystej, to duma z najlepszych jego tradycji, to poczucie odpowiedzialności za zaszczytny współudział ojczystego kraju w postępowych dziełach ludzkości... Patriotyzm proletariacki — to najgłębszy rewolucyjny internacjonalizm.

(Z przemówienia Przewodniczącego KC PZPR tow. Bolesława Bieruta, wygłoszonego na I Kongresie PZPR).

Czerpiąc z wielkich doświadczeń czołowej partii międzynarodowego ruchu robotniczego, erytej chwala Wszechwzrostowej Komunistycznej Partii (bolszewików), nasza partia w ciągu ubiegłego roku pogłębiła w szeregach członkowskich świadomość rewolucyjnej drogi Polski, świadomość ludowego patriotyzmu i proletariackiego internacjonalizmu.

Rocznicę Zjednoczenia święcimy w przededniu 70-ej rocznicy urodzin towarzysza Stalina. I Partia nasza najlepiej uczci rocznicę urodzin towarzysza Stalina, gdy z rewolucyjną energią i udziśnięciokrotnioną czujnością walczyć będzie o najprędzą realizację dumnych słów Deklaracji Ideowej:

„NASZE POKOLENIE WCIEŁI W ŻYCIE MARZENIA WIELU OKOŁEN REWOLUCJONISTÓW POLSKICH, ZBUDUJE POLSKIE SOCJALISTYCZNE”.

Nasi korespondenci piszą:

Jak klasa robotnicza woj. kieleckiego czci urodziny tow. Stalina

Załoga Kiel. Zakł. Wyrobów Metalowych postanowiła złożyć w podarunku Generalissimowi Stalinowi w dniu Jego urodzin pięknie wykonany motocykl.

Rama, zbiornik i koła pokryte czerwonym lakierem, niklowe obręcze, rura wydechowa, tłumiki i sielownica stanowią doskonale prezentującą się całość.

Niezależnie od ogólnych zobowiązań do Budy Zakładowej napływają ciągle nowe zgłoszenia indywidualne z okazji rocznicy urodzin tow. Stalina.

Miedzy innymi zgłosił swe zobowiązanie ślusarz z montażu siewników ob. Stanisław Durlik, który w swym liście pisze: Ja niżej podpisany zobowiązuję się z okazji 70-letniej rocznicy urodzin Generalissimusa Józefa Stalina podnieść wydajność swej pracy o 15 procent, zobowiązuję się też podnieść jakość pracy.

412 procent normy

Zespół zbrojarzy PBP w Starachowicach, dla uczczenia rocznicy urodzin tow. Stalina osiągnął 412 proc. normy we współzawodnictwie zespołowym.

Zespół liczy 6 osób; kieruje nim tow. Józef Orzechowski — przewodnik pracy.

Do zespołu należą: tow. tow. Bronisław Jankowski, Stanisław Kuchciński, Mieczysław Magdziarz, Władysław Rybka, Czesław Woś.

Indywidualne zarobki członków ze społu przekraczają 70.000 zł.

— Nie osiągnęlibyśmy tego nigdy — gdyby nie nasz ustrój ludowy. — A ten ustrój pomógł nam zdobyć i utrwalić tow. Stalin. Dlatego dzień jego urodzin — czcimy pracą — bo to nasze robotnicze święto.

Zorganizujemy bezpłatne porady prawne dla mało-rolnych i średnio-rolnych chłopów

W związku z nadchodzącą 70-tą rocznicą urodzin Generalissimusa Stalina koło ZZPP przy Starostwie w Busku — Zdroju postanowiło uruchomić kurs języka rosyjskiego. Kurs rozpocznie się przed 20 grudnia 1949 r. Dotąd zgłosiło się 29 słuchaczy członków Koła ZZPP.

Poza tym, Koło ZZPP przy Starostwie w Busku uchwaliło bezpłatne udzielanie informacji, wyjaśnień i porad we wszystkich sprawach wchodzących w zakres administracji ogólnej, rolnikom mało i średniorolnym, oraz wszystkim członkom Związków Zawodowych z terenu powiatu.

Bogumiła Paulewicz

Będziemy się uczyć historii WKP (b)

Koło ZMP przy Średniej Szkole Zawodowej w Kazimierzy Wielkiej postanowiło uczcić zbliżającą się rocznicę urodzin wodza światowego proletariatu, Generalissimusa Stalina, przez zorganizowanie Koła Towarzystwa Przyjaźni Polsko — Radzieckiej, pogłębianie znajomości historii WKP (b) i gruntowne zapoznanie się z życiorysem Józefa Stalina.

Zarząd Szkolny ZMP przy Szkole Średniej Zawodowej w Kazimierzy Wielkiej

Przyspieszymy budowę domów mieszkalnych dla robotników starachowickich

Pracownicy Społecznego Przedsiębiorstwa Budowlanego zatrudnieni przy budowie bloków mieszkalnych na Majówce w Starachowicach, zgromadzeni na naradzie wytwórczej w dniu 5 grudnia br. postanowili ucz-

cić tak doniosłe święto dla robotnika polskiego jakim jest 70-lecie urodzin Generalissimusa Józefa Stalina, przyspieszeniem wykonania budowy bloku Nr 6 o kubaturze 10983 m sześciennych wykonując na dzień urodzin roboty murarskie i konstrukcje dachowe.

Pracownicy SPB wzywają swoich kolegów z innych przedsiębiorstw na terenie Starachowic do powzięcia podobnych zobowiązań.

Zorganizujemy współzawodnictwo i ofiarujemy dzień pracy

Pracownicy ZEORK-u w Skarżysku zebrani na masowce w dniu 10 grudnia br. dla uczczenia 70-letniej rocznicy urodzin tow. Stalina — zobowiązali się do dnia 28 lutego przyspieszyć i zrealizować we wszystkich wydziałach współzawodnictwo pracy.

Pracownicy umysłowi postanowili — jako podarek na dzień urodzin tow. Stalina ofiarować dzień pracy w niedzielę, dnia 18 bm. — przy budowie magazynów na ul. 1 Maja

Konkretnie zobowiązania robotników radomskich

Klasa robotnicza Radomia przystąpiła z wielkim zapałem i entuzjazmem do studiowania z cyrusu tow. Stalina. Powstają coraz to nowe komórki samokształceniowe, poświęcone studiom nad życiem i dziełem Józefa Stalina.

Ponadto szereg załóg przygotowuje się do honorowych wart stalinowskich w dniach 19, 20 i 21 bm.

Wytwórnia PMT zorganizowała 6 kółek samokształceniowych, które po przestudiowaniu życiorysu tow. Stalina przeksztalca się w zespoły szkolenia ideologicznego.

W wytwórni trwają również przygotowania do wart stalinowskich, które załoga będzie pełnić przy udekorowanych warsztatach i halach fabrycznych.

Radomskie Zakłady Obuwia organizują 3 koła samokształceniowe. W Zakładach Ceramicznych Nr. 2, dla zapoznania się z życiorysem tow. Stalina, poświęcono część wykładów na kursie szkolenia ideologicznego. W zakładach wyrobów odlewniczych „Marfwił”, komórka samokształceniowa rozpoczęła pracę już w ubiegłą sobotę, a załoga szkuje się do wart stalinowskich.

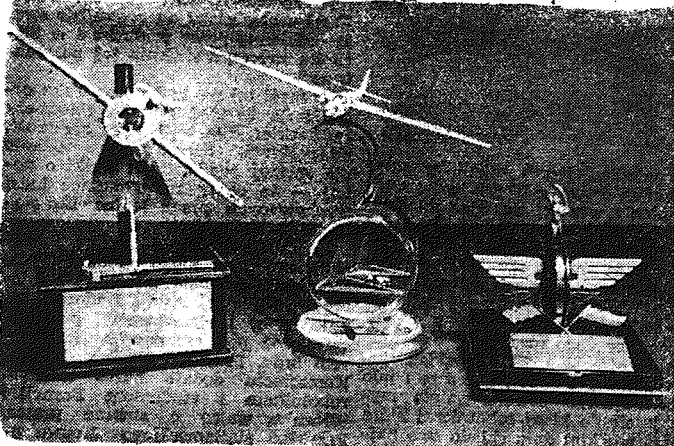
W Garbarni Nr. 3, postanowiono zorganizować komórki samokształceniowe i warty honorowe.

W dniu wczorajszym odbyło się zebranie załogi Radomskich Zakładów Drzewnych, na którym, po wysłuchaniu odczytu na temat życiorysu tow. Stalina, postanowiono zorganizować komórki samokształceniowe, zlikwidować zupełnie spóźnianie się do pracy oraz zorganizować warty honorowe. W innych zakładach przygotowania trwają nadal.

Podarunki robotników polskich dla tow. Stalina

Effektowny tort, wykonany przez pracowników fabryki czekolady E. Wedel.

Od lewej dary złogi Oddziału Warszawskiego Państwowego Przedsiębiorstwa Robót Instalacyjnych, lotników sp. zych oraz warszawskich tramwajarzy.

Ostatni motocykl Planu Trzyletniego w KZWM Nr 1

O tym, że montaż motocykli skończy swój Plan Trzyletni przed terminem wiedział prawie każdy pracownik KZWM. Wystarczyło przejść przez hałę montażową, aby zorientować, że tempo pracy wzrosło bardzo znacznie, że roboty pali się dosłownie w rękach.

Z wózków montażowych szedł jednym nieprzerwanym ciągiem moto-

cykl za motocyklem — do ujeżdżalni. Na obszernym placu fabrycznym bez przerwy grały odjeżdżające motocykle.

Ale nikt, dosłownie nikt nie wiedział kiedy rozpocznie się montaż ostatniego motocykla SILL 125. A motocykle te to przecież duma KZWM. Dlatego też właśnie motocykl pięknie chromowany pragnął wystąpić robotnicy Ludwikowa w podarunku tow. Stalinowi.

Kierownik Domżał nagabywany przez swych kolegów z innych działów odpowiadał jak zwykle — poważnie i surowo, że jak ostatni motocykl wejdzie na wózek montażowy, to wtedy zawiadomi się kogo na leży. Brygadziści Witkowski uśmiechał się tylko i rozkładał ręce, że niby nie wie i odsyłał do brygadzysty Janyśla a ten z kolei z niewyraźną miną tłumaczył się, że roboty jest taki huk, że nie ma nawet czasu policzyc motocykli... Nawet załoga hali montażowej milczała jak zaklęta.

A przyczyna tego milczenia była dość prosta. Oddział motocyklowy postanowił mianowicie wyprzedzić inne działy produkcyjne i jako pierwszy zakończyć swój trzyletni plan produkcji...

Mało kto wie w kieleckich Zakładach Wyrobów Metalowych, że mniej więcej w połowie listopada produkcja motocykli groziła katastrofą, że wykonanie planu wisiało na włosku. Podniósł się rwetes.

Okazało się, że przyszedł transport obręczy motocyklowych — kilkadziesiąt sztuk i że opony zmontowane na próbie na tych nowych obręczach, „pełzają” podczas jazdy i wyrzucają wentyli i że tych obręczy nie można pusić do produkcji, a jeśli nie odda się ich do montażu, to za tydzień — najpóźniej za tydzień — zabraknie obręczy i produkcja motocykli stanie.

Sytuacja była poważna. I wtedy jeden z pracowników Biura Technicznego przypomniał sobie jakoby gdzieś, kiedyś widział w wyszczególnionych motocyklowych obręczach punktowane elektrycznie na obręczach „pełzaniem”.

Na Oddziale Doświadczalnym wykonano pośpiesznie punktowania obręczy. Zapalciono sprzysychy i zmontowano do próbnego motocykla. Przez pół godziny trwała karkołomna jazda próbna po wertepach u-

jeżdźalni fabrycznej. Motocykl powrócił pokryty grubą warstwą błota.

Kilka głów nachyliło się przy tylniej oponie szukając znaków ustalających prawidłowe położenie opony względem obręczy.

Zeskrobano błoto... Opona ani drgnęła. Obydwie kreski stały naprzeciw siebie.

Okazało się, że pomysł racjonalistów był dobry.

W ŚRODĘ 7 GRUDNIA BOMBA PEKLA

Przodownik pracy Bolesław Augustyn z Oddziału — „Montaż Motocykli” zameldował się w sekretariacie naczelnego dyrektora.

— Naczelny zajął — padła odpowiedź sekretarki ledwie widocznej zza sterty korespondencji. — W tej chwili odbywa się bardzo ważna konferencja. A w jakiej sprawie?

— Chciałem zameldować, że oddział motocyklowy kończy ostatni motocykl Planu Trzyletniego. Sekretarka najchętniej wstała z krzesła i pobiegła do dyrektora. Dyrektor przerwał konferencję. Telefon do Rady Zakładowej. Telefon do organizacji partyjnej.

Na halę montażową przybył o godzinie 10,20 naczelny dyrektor w asyście przedstawicieli Rady Zakładowej, Komitetu Fabrycznego PZPR i Biura technicznego.

Oczy wszystkich zwróciły się na ten właśnie motocykl.

Jeszcze kiedy się przy nim któryś z monterów. Dociąga nakrętki na osiach kół. Sprawdza napięcie tańca. Stary wyga motocyklowy, kierownik obżędzalni Kozłowski, wlewa do zbiornika mieszankę benzynową. Aż wreszcie...

Silnik „zagadał”.

W ciszy, jaka zapanała po zgłoszeniu silnika, przemówił dyrektor. Podzielił w kilku serdecznych słowach wszystkim pracownikom za ich pracę nad realizacją Planu Trzyletniego i podkreślił ambicję i ofiarność załogi montażowej, która pierwsza w KZWM wykonała swój plan. A potem brygadziści Witkowski wyciągnął dużą czarna tablicę, postawił ją obok jubileuszowego motocykla i wypisał kredą:

TYM MOTOCYKLIEM ZAKOŃCZONO
NO 7 GRUDNIA O GODZINIE 10,20
PLAN TRZYLETNI

Jerzy Olczyk

był na zesłaniu solwyczego dskim

małem od agentów informację, że Długaszwili wraz z innymi zesłańcami zamierza zorganizować grupę w Solwyczechodsku. Grupę tę w odpowiednim czasie zlikwiduje się.

Zandarmi donosili również, że Stalin urządził w swoim mieszkaniu zebrania, na których wygłaszał referaty i rozstrząsał aktualne zagadnienia polityczne. „Celem tych zebrań — czytamy w do nosie — jest przygotowanie doświadczonych propagandzistów”.

W przeddzień Nowego Roku — 31 grudnia 1910 r. — Stalin pisze list do Włodzimierza Lenina. List ten stał się ważnym dokumentem historycznym. Stalin chłoszczę w nim ostro antypartyjną politykę Trockiego, nazywa ją „głównym brakiem zasad” i popiera leninowską taktykę partyjnego bloku zwolenników utrzymania i wzmocnienia nielegalnej partii proletariackiej.

W liście tym Stalin kreśli plan organizowania roboty partyjnej w Rosji. List z solwyczego dskiego zesłania wywołał ogromne poruszenie i zaniepokojenie wśród zandarmów. Przez kilka miesięcy policja przeprowadzała śledztwo, usiłując ustalić, kto był autorem wysłanego do Paryża na adres Lenina listu, pod którym figurowały słowa: „Z przyjacielskim pozdrowieniem K. S.”.

Wielokrotnie ponawiane rozkazy z Wologdy i Petersburga, wzywające do wykrycia autora listu za wszelką cenę i „rozciągnięcia nad nim szczególnie ścisłego nadzoru, w celu ustalenia jego kontaktów i słuszków” spowodowały, iż solwyczego dski komisarz policyjny jeszcze bardziej wzmógł szpiczowanie zesłańców.

— Nie wierząc zbyt w zdolności

swych agentów, komisarz sam zjawił się pewnej nocy w małym domku przy ul. Milionowej, w którym zamieszkiwał Stalin. Po niezmiernie dokładnej rewizji zmuszony był jednak napisać w protokół: „... w lokalu, zajmowanym przez Długaszwilli, nie znaleziono nic antypaństwowego”.

Dopiero w kilka miesięcy później, policji udało się wykryć, że autorem listu był Józef Stalin. Naczelnik wologodzkiego gubernialnego urzędu zarządnierzy zakomunikował o tym departamentowi policji 18 maja 1911 roku.

Wówczas zabroniono Stalinowi ukazywać się w miejscach publicznych. Za przybycie na przedstawienie amatorskie ukarano go grzywną, a za udział w zebraniu zesłańców, zamknięto na trzy dni w areszcie. Stalin przebywał w areszcie od 23 do 26 czerwca 1911 roku, w celi komisarzatu, w jedynopietrowej murowanej oficynie z zakratowanymi oknami. Oficyna ta zachowała się po dziś dzień.

Gdy upłynął termin zesłania, Stalin udał się do Wologdy. Pozbawiono go prawa pobytu na Kaukazie, w stolicy oraz w ośrodkach przemysłowych. Mimo tego zakazu, Stalin wyjechał wkrótce nielegalnie do Petersburga.

Tysiące robotników, kolchoźników, przedstawicieli inteligencji, studentów, uczniów, żołnierzy Armii Radzieckiej, zwiadzą co roku Muzeum Stalina w Solwyczechodsku. Zwiadzający wpisują liczne uwagi do księgi pamiątkowej. Ich słowa przepojone są uczuciem bezgranicznej miłości i wdzięczności dla towarzysza Stalina, geniusza rewolucji, który przyniósł szczęście narodowi radzieckiemu.

„Ze wzruszeniem przestąpiłem progi domu, w którym mieszkał nasz wielki wódz i nauczyciel. Po zapoznaniu się z ekspozycją, zebraliśmy w Muzeum, zdałem sobie jeszcze lepiej sprawę, jak wielkiego dzieła dokonali bolszewicy pod wodzą Lenina i Stalina. Nigdy nie zapomnę odwiedzin Muzeum, z których wyniosłem tak wiele cennych wiadomości” — pisze tow. Zarubin. Oficer Armii Radzieckiej, Kotlarewicz wpisał do księgi:

„Niezatarte wrażenie wywarło na mnie zwiedzenie domu, w którym mieszkał i przygotowywał się do dalszej walki o szczęście ludu pracującego wielki geniusz ludzkości, nasz wódz, towarzysze Stalin”. Dalej znajdujemy znamienne uwagi:

„Zwiedziliśmy Muzeum towarzysza Stalina w dniu, w którym przyjeżdżał na wczasy do Petersburga, w którym przyszedł do nas z wielką siłą i siłą do twórczej pracy”.

Ludzie radzieccy żywią uczucie bezgranicznej miłości do wielkiego wodza i nauczyciela — towarzysza Stalina. Na przykładzie jego bohaterskiego życia uczą się oni walczyć o zwycięstwo komunizmu.

E. Kokowin.

Słowo młodych

Rok I

KIELCE — RADOM — CZĘSTOCHOWA

Nr. 5

Generalissimus Stalin — wychowawca młodzieży — naszym nauczycielem i przyjacielem

Z najodleglejszych zakątków naszego województwa, z fabryk, wsi i szkół przybiegły wczoraj na wiec młodzieży w Kielcach sztafety Związku Młodzieży Polskiej, niosąc od szerokiego rzeszy młodzieży kieleckiej gorące, serdeczne pozdrowienia Wielkiemu Wodzowi mas pracujących całego świata — Stalinowi, z okazji 70 rocznicy Jego urodzin.

Członkowie kół ZMP-owskich, junacy „Służby Polsce”, harcerze i młodzież nie zorganizowana walczyli przyjacząc się do klasy robotniczej, która w tym wielkim dniu składa swe najlepsze życzenia Wielkiemu Rewolucjonście, genialnemu wodzowi, przywódcy całej postępowej ludzkości w walce o pokój i socjalizm — Drogie Towarzyszu Stalinowi.

W setkach listów pisze nasza młodzież o wspaniałych zobowiązaniach i wykonanych czynach z okazji tej wielkiej rocznicy.

Radośnie biega i jada nasza sztafeta. Radośnie i masowo manifestuje młodzież swe gorące uczucia dla Stalina na setkach zebrań i wieców, od których biegnie sztafeta. Członkowie ZMP, a wraz z nimi cała demokratyczna młodzież Polski Ludowej widzi w wielkim Stalinie przede wszystkim przykład, wzór nauczyciela i wychowawcy młodzieży.

Bo tow. Stalin w swej walce i pracy szczególnie wiele uwagi poświęcił młodzieży. Z inicjatywy Lenina i Stalina powstał 31 lat temu leninowski-stalinowski Związek Młodzieży (Komsomol).

Dzięki pomocy i nauce Stalina młodzież radziecka osiąga wielkie sukcesy, dzięki Niemu — stała się przodującą młodzieżą świata. To imię Stalina, Jego nauka w latach wojny ojczyznianej — podrywała z okopów młodych komsomolców do bezwzględnej walki z okupantem. To imię Stalina i Jego nauka stwarza dziś z milionów komsomolców armię bohaterów pracy socjalistycznej, armię młodych stachanowców, budujących w fabrykach, szkołach i wsiach ustrój sprawiedliwości i szczęścia — komunizm.

Nasi bracia komsomolcy bardzo dobrze wiedzą, ile zawdzięczają Stalinowi — swemu ukochanemu nauczycielowi i wychowawcy. Wyraził to ostatni zjazd Komsomolu, który stwierdził:

— „Towarzysz Stalin cierpliwie i wytrwale, z ogromną miłością i troską, kształtuje w naszej młodzieży nowe, komunistyczne cechy, nowe wartości członka społeczeństwa socjalistycznego. Tow. Stalin

głęboko i wszechstronnie zna zainteresowania młodzieży, zna nurtujące ją problemy, jej potrzeby i nadzieje. Tow. Stalin otacza naszą młodzież miłością i uwagą. Wskazówki tow. Stalina uzbrajają młodzież radziecką w jasne zrozumienie wydarzeń, porywają młodych patriotów radzieckich do walki o zwycięstwo komunizmu”.

Tak oto Stalin, uczy komsomolców: „Trzeba, aby każdy komsomolec — aktywista łączył swoją codzienną pracę we wszystkich dziedzinach budownictwa z perspektywą budowania społeczeństwa socjalistycznego. Trzeba, aby umiał on prowadzić swoją codzienną pracę w duchu i w kierunku urzeczywistnienia tej perspektywy”.

W myśl tej nauki komsomolska organizacja kształci miliony młodzieży radzieckiej. Siła woli, hart, szczerość, szlachetność, bezgraniczne oddanie dla sprawy socjalizmu i walki o pokój — to cechy znamionujące ludzi wychowanych przez leninowski-stalinowski Komsomol.

Przykład wielkiego Stalina i wychowanej przez niego młodzieży komsomolskiej pozwala młodym żołnierzom Chińskiej Armii Ludowej bić najeźdźców i ciemniźnieli, pomagać zwyciężać pod czerwonym sztandarem ludu. Przykład Stalina i Jego Komsomolu dodaje hartu młodym robotnikom i studentom Francji i Włoch w walce o słuszne prawa. Przykład stalinowskiego Komsomolu — uczy młodzież krajów demokracji ludowej, jak należy walczyć z

wrogiem i budować w swoich krajach ustrój bez wyzysku człowieka przez człowieka.

My uczymy się od bratniego Komsomolu, jak należy mobilizować nasze siły, aby dać jak największy wkład w realizację wielkich planów gospodarczych, w rozwój naszego przemysłu i rozwój socjalistycznego stosunku do pracy w kopalniach, łutach i fabrykach. My uczymy się jak należy mobilizować nasze siły do walki o przebudowę polskiej wsi, aby na miejsce zacofanej wsi — krzywdy i wyzysku, wsi kurnych chat, cepów i soch — zbudować wieś nową, postępową, wyzyskującą najnowsze zdobycze wiedzy — wieś sprawiedliwości społecznej.

Setki pozdrowień przyjeżdżających z bratnich, od których biegnie sztafeta — to wyraz braterswa młodzieży zetempowskiej z Komsomolem.

To braterstwo będziemy umacniać coraz bardziej. Jesteśmy bowiem przekonani, że idąc drogą, którą wskazał wielki Stalin, ucząc się od komsomolskiej młodzieży, umacniając więzy przyjaźni Polski z narodami Związku Radzieckiego, oddając wszystkie swe zdolności i siły pracy dla kraju, krocząc u boku PZPR w walce o pokój, zbudujemy w Polsce socjalizm.

W 70 rocznicę urodzin — młodzieży kieleckiej — życzy Drogie Towarzyszu Stalinowi z gorących serc zdrowia, długiego życia i zachowania pełni sił dla przewodzenia masom pracującym całego świata w ich walce aż do zwycięstwa.

Nasze Koło pracuje...

„Koło w Makoczinie (powiat Kielce) liczy 50 członków. Zebranie odbywa się raz na dwa tygodnie, a to dlatego, że nie ma lokalu i trzeba się przenosić z domu do domu. Brak świetlicy — to najpoważniejszy hamulec pracy nowego Koła.

W lecie zebrania odbywają się częściej — pod niebem. Postanowiliśmy więc wybudować i to konieczne świetlicę ze sceną. Gromadzimy na to fundusze. Nie będzie to sprawa łatwa, ale jakich trudności nie pokona młodzież? Na razie wypróbować siły przy budowie boiska sportowego, bo entuzjastów sportu jest dużo. Włożyliśmy dużo wysiłku, ale było i dużo radości. Na wiosnę nasz zespół sportowy stanie na własnym skromnym „stadionie”!

A o tym co słychać w Samborze (powiat Sandomierz) tak pisze kol. LUKAWSKI.

„W świetlicy zbieramy się prawie codziennie, bo przyciąga ją nas wiadomość radiowa, chcąc poczytać prasy i książki. Dyskutujemy również jakby tu pracować, by wieś nasza była ładniejsza i by wszystkim żyć było dobrze.

Ale nie zanosze chęci nasze wystarczyć. Trzeba robić i trzeba coś umieć. Dlatego czytamy i uczymy się i bierzemy udział w

pracy Gminnej Rady Narodowej i Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”. Kilku naszych kolegów wysłaliśmy do Głębokiego na kurs PGR, by po powrocie do naszego powiatu umieli dobrze gospodarować, by PGR-y były wzorem socjalistycznej gospodarki.

Bezdeszczowe letnie niedziele spędzamy na boisku sportowym, bo trzeba Wam wiedzieć, że mamy Ludowy Zespół Sportowy, w którego prowadzenie kapitan — listonosz wiejski — kol. Władek Stąpór, wkłada cały swój zapal. Gramy i w siatkę i w nożną już dosyć dobrze”.

A w Olesznie (powiat Włoszczowa) na początku było bardzo trudno.

„Teraz jednak — pisze kol. TOLTYN — jest już łatwiej, główne trudności są poza nami. Przełamaliśmy swoją pracę niechęć rodziców do ZMP. Mamy własną świetlicę, odbywamy systematycznie szkolenie i mamy zespół planowej czytelnicy, który odbywa co tydzień głośne czytanie.

W kilku słowach...

LUSTRACJA TERENOWYCH KÓŁ ZMP W POWIECIE RADOMSKIM

Od 1 grudnia br. Zarząd Powiatowy ZMP, wspólnie z Komendą „SP” rozpoczął lustrację terenowych kół ZMP-owskich. Lustracja potrwa do 18 bm. Nowością będzie wprowadzenie w każdym kole teczek dokumentarnych, które pozwolą śledzić rozwój organizacji i jej osiągnięcia lokalne.

MODELARSTWO SZYBOWCOWE I WODNE

Celem popularyzacji modelarstwa szybowcowego wśród szerokiego rzeszy harcerstwa Komenda Hufca ZHP w Radomiu otwarła dla swych członków modelarnię w domu przy ul. Mickiewicza 31, wyposażając ją w odpowiedni sprzęt. W modelarni młodzież będzie mogła również wykonywać prace wchodzące w zakres modelarstwa wodnego, co zbliży ją do zagadnień morskich i do sportu wodnego, oraz do służby na morzu.

Zetempowcy przodują!

Obok:

Maria Matracka — członkini ZMP — pierwsza zgłosiła zobowiązanie podniesienia produkcji w fabryce P.M.T. w Radomiu, celem uczczenia 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina

Poniżej:

Przodujący zespół przy maszynie „Standard” Nr 26-A w fabryce P. M. T. w Radomiu.

Pracą wita Plan 6-letni młodzież szkolna Sandomierza

Młodzież Prywatnego Gimnazjum Handlowego oraz Państwowego Liceum Spółdzielczego Handlu Ogrodniczego w Sandomierzu, podejmując inicjatywę młodzieży ZMP wrocławskiego Liceum Administracyjno-Handlowego, postanowiła dla zadokumentowania swojej postawy ideologicznej powitać Plan 6-letni udziałem w pracy przedsiębiorstw państwowych i spółdzielczych.

W związku z tym, celem ułatwienia młodzieży sandomierskiej realizacji powyższych zobowiązań, powołana została Powiatowa Komisja Praktyk Młodzieży Szkół Zawodowych pod przewodnictwem dyr. Z. Pyrk, składająca się z dyrektorów zainteresowanych szkół, przedstawicieli przedsiębiorstw państwowych i spółdzielczych oraz przedstawicieli KP PZPR i ZMP, która na konferencji, odbytej przed kilku dniami, opracowała plan praktyk.

W pierwszym okresie od 10 do 24.XII. br. odbywają się praktyki mające na celu udzielenie pomocy instytucjom w okresie napięcia ruchu przedświątecznego w sklepach i zapoznanie młodzieży z działalnością przedsiębiorstw handlu społecznego, zaś w drugim turze od 24. XII. br. do 16. I. 1950 r. praktyki będą organizowane w przedsiębiorstwach handlowych i przemysłowych przy pracach inwentaryzacyjnych i bilansowych.

W czynnie młodzieżowym nad realizacją Planu 6-letniego weźmie udział ogółem przeszło 60 uczniów i uczennic z Sandomierza, którzy w charakterze praktykantów pracować będą bezinteresownie w sandomierskich sklepach i hurtowniach Powiatowej Spółdzielni Spożywców „Pomoc Bratnia”, PZGS-u, Księgarni Spółdzielczej „Ognisko”, PCH, Centrali Tekstylnej, Ceramicznej i Budowlanej, Spółdzielni Owocarsko-Warzywniczej, Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” oraz w dwukolejowej Fabryce Przetworów Owocowo-Warzywnych.

Dla podniesienia wychowawczego i gospodarczego znaczenia praktyk — młodzież zgłosiła uczestnictwo w indywidualnym oraz międzyszkolnym współzawodnictwie, opartym na zasadach określonych przez Centralny Urząd Szkolenia Zawodowego.

Komisja Współzawodnictwa przygotowała nagrody dla wyróżnionych uczniów w indywidualnym współzawodnictwie, zaś dla przodujących szkół przyznane zostaną nagrody w postaci pomocy naukowych oraz sprzętu świetlnego i sportowego. Uroczyste wręczenie nagród nastąpi najpóźniej 10. III. 1950 r.

Michał Przybyś

Częstochowscy junacy SP przepracowali 35.843 junako-dniówek

W odbudowie zniszczonego przez najeźdźcę hitlerowskiego kraju nie brakuje junaków „Służby Polsce”. Jak sama nazwa wskazuje, służą oni Polsce a zatem i ludziom pracy. Mówią o tym cyfry.

Wojewódzka komenda SP zaplanowała dla naszych junaków 20 tysięcy junako — dniówek na cały rok, co zostało wykonane już na początku sierpnia br. Przepracowali oni w ramach t. zw. trzydniówek ogółem 35.843 junako — dniówek, wykonując plan w 175 proc. Wynik ten stawia ich na pierwszym miejscu wśród województwa kieleckiego.

Przyczyna sukcesu tkwi w wielkim

wyrobieniu społecznym junaków i w poczuciu obowiązku obywatelskiego. Junacy zatrudnieni byli na plantacjach miejskich, przy budowie częstochowskiej trasy W-Z, odgruzowania terenu byłego getta, budowie boisk sportowych zarówno szkolnych jak i publicznych a ponadto w SPB Nr. 4.

Na czoło wśród junackich hufców żeńskich wysunęły się junacki z gimn. S. S. Zmartwychwstańców, zaś z hufców męskich, junacy Gimn. Mechanicznego. Przyczyniły się do tego w pierwszym roku pracować jeszcze wydajnie, tak by pierwszeństwo pozostało nadal w ich rękach. Wierzymy, że przyrzeczenia dotrzymają.

Grudzień

16

piątek

PROGNOZA POGODY

Pogodnie i mglisto, temperatura dniem około 0 st. C., nocą około -3 st. C. Czysta lub słabe wiatry z kierunków zmiennych.

TEATR

TEATR WIELKI — godz. 19.30 — „Ojciec debiutantki”
TEATR FOWSZECHNY — nieczynny

KINO

„Wolność” Kościuszki 1/3 — „Zemsta” — godz. 18, 18, 20.
„Tęcza” i „Aleja 12” — „Wyspa Skarbow” — 16, 18, 20.
„Baltyk” Armii Ludowej — „Sumienie” — 16, 18, 20.
Fotoplastikon — Państwo Izrael (Palestyna, Tel-Aviv, Haifa, Jerozolima).

KAPTEKLA

„Ślaska” — Żymierskiego 4.
„Starmiejska” — Stary Rynek 30.
K. Lembke, Raków, Towiańskiego 1

Telefony

22-23 Pogotowie Ratunkowe.
22-22 Straż Pożarna.
10-65 Komenda MO

„Nie będzie się już świecić naftą w robotniczych mieszkaniach — dzieciaki będą się mogły uczyć wieczorem przy dobrym świetle” — mówią robotnice z mieszkań, w których po raz pierwszy zabłysło elektryczne światło

Irena Potasińska myje właśnie podłogę. W izbie bawi się małe dziecko. Spód sufitu zwiesza się nowa, elektryczna lampa.

— Jeszcze nie świeci — mówi gospodyni, widząc, że patrzący się na tę lampę, — ale jutro, połutrze zabłyśnie już u nas nowe światło.

— Cieszy się z tego?
— No pewnie, że się cieszy! Lampę naftową mamy na „wycuc” — śmieje się ob. Potasińska — i będziemy inaczej żyć. Skończy się wydatki na naftę, na pęknięte szkła od lampy. Nie będzie już „kopcia” i czadu. Ale najważniejsze jest to, że dzieciaki będą mogły się uczyć wieczorem przy dobrym świetle, i nie będą miały potem zaczerwienionych oczu, jak dotychczas.

— Przydałoby się jeszcze i radio — dodaje ob. Potasińska.

Na nowych słupach, wkopanych niedawno dla przeprowadzenia linii oświetleniowej widać nowo założone przewody radiowe.

Irena Potasińska jest żoną robotnika z przedsiębiorstwa w miejscach, i mieszka przy ul. Olszowej 28. Oprócz niej przy ul. Olszowej i przy ul. Palmowej, w Rakowie, mieszka wiele innych rodzin robotniczych. W wielu mieszkaniach robotniczych zabłyśnie w tych dniach po raz pierwszy światło elektryczne. I same ulice nie będą już tonęły w nieprzeniknionych ciemnościach długich nocy zimowych.

Świecić się na nich latarnie uliczne, zainstalowane tutaj w ramach

akcji poprawy bytu komunalnego klasy robotniczej, prowadzonej z funduszy Rady Państwa.

Początkowo planowano założenie 85 punktów świetlnych i 85 latarni ulicznych, na 35 ulicach dzielnic robotniczych, na Rakowie i w Dąbiu. Według pierwotnego planu, roboty miały być zakończone w dniu 31 grudnia. Jednak robotnicy i pracownicy Elektrowni „Młotów” z Zjednoczenia Energetycznego Śląsko - Dąbrowskiego w Bedzinie postanowili uczcić 70 rocznicę urodzin towarzysza Stalina przedterminowym wykonaniem planu w dniu 15 grudnia. I zaczęli pracować w takim tempie, że skończyli pracę już we wtorek 13 grudnia.

Zamiast przewidzianych 85 punktów świetlnych założono, dzięki bardzo racjonalnemu wykorzystaniu materiałów, o dwa punkty więcej.

Prace zaczęły się dopiero 1 listopada, i w ciągu niespełna sześciu tygodni robotnicy przebiegli ponad 16 kilometrów linii elektrycznej, zainstalowali 87 punktów świetlnych, wykonali znaczną ilość instalacji elektrycznych w mieszkaniach i przyłączyli te instalacje do sieci.

Szybkie i sprawne zakończenie robót zawdzięczamy w znacznej mierze ofiarnej pomocy społecznej — mówią przedstawiciele Zjednoczenia Energetycznego. — Ogólny koszt robót przewidywaliśmy na 1 milion 836 tysięcy zł. Tymczasem dzięki pomocy czynników społecznego istotnie wydatki wyniosły tylko 1 milion 746 tysięcy zł; zaoszczędziliśmy więc 90 tysięcy złotych.

Już od trzech miesięcy słychać było, że będą u nas zakładać elektryczność — mówią mieszkańcy ulicy Palmowej. — Ale wiedzieli, że to było ludzkie nie bardzo wierzyli, bo nie byli przyzwyczajeni do tego, że ktoś o nich dba. Dopiero jak przyszli przedstawiciele tej Komisji Nadzwyczajnej, jak zwołali ogólnie zebranie mieszkańców, jak powiedzieli, że gdy pomożemy, to będzie szybciej — to wtedy ludziska zaczęli wierzyć, że coś

z tego będzie. No i wzięli się do roboty.

— Trzeba było widzieć, jak szła ta robota — wirująca jakiś starszy robotnik. — Kopały kobiety, kopały dzieciaki, trochę nieudolnie i do śmiechu. Ale z tego śmiechu — tu pokazał ręką na rząd nowych słupów — stoją teraz te nasze latarnie. Zaoszczędziło się wiele czasu i pieniędzy.

Dzięki wspólnemu wysiłkowi robotników i ludności, dzięki trosce i pomocy rządu, coraz lepiej się żyje ludzom przy pracy.

Stypendia dla młodzieży częstochowskiej

Izba Przemysłowa - Handlowa w Częstochowie dysponująca sumą 800.000 zł, przeznaczoną na stypendia, powołała Komisję Stypendialną, w skład której, zgodnie z otrzymaną instrukcją, weszli przedstawiciele czynnika społecznego.

W dniu 5 grudnia r. Komisja po szczegółowym zbadaniu podań ucz-

niów, dokonała rozdziału stypendiów pomiędzy najuboższą i najbardziej zdolną młodzież WSAH oraz podopiecznych średnich szkół zawodowych. Z sumy powyższej studentki WSAH otrzymały 10 stypendiów na kwotę 490.000 zł zaś uczniowie średnich szkół zawodowych z Częstochowy, Radomia i Sandomierza — 15 stypendiów na kwotę 370.000 zł. Podkreślić należy, iż stypendia powyższe są bezzwrotne. Również Komisja powzięła uchwałę, dotyczącą wykwalifikowania sum stypendialnych wyłącznie dla celów poprawy bytu materialnego uczącej się młodzieży, z wyraźnym zakazem regulowania nimi opłat za naukę lub jakichkolwiek świadczeń na rzecz szkoły.

Rejestracja rezerw osobowych

W piątek, dnia 16 bm., o godzinie 8 rano stawia się do rejestracji rezerw osobowych Alcja 51 — mężczyźni rocznika 1913 na litery M, T, oraz w lokalu Alcja 49 mężczyźni rocznika 1909 na litery S, T, U, V, Z.

Zgłaszać się należy z dowodami osobistymi oraz z fotografią o wymiarach 3 x 4 cm.

Dnia 17 grudnia r. b., o godzinie 8 rano, stawia się do rejestracji rezerw osobowych, Alcja 51 — mężczyźni rocznika 1913 na literę S.

Zgłaszać należy się z dowodami osobistymi oraz z fotografią o wymiarach 3 x 4 cm.

Dotacja

na sprzęt biblioteczny

W związku ze wzrostem liczby punktów bibliotecznych na terenie powiatu częstochowskiego, Ministerstwo Oświaty przyznało kwotę 1 milion, 200 tys. zł. na zakup sprzętu bibliotecznego dla nowo utworzonych punktów. Suma powyższa zostanie wykorzystana na jeszcze w bieżącym roku.

Laubner skazany na karę śmierci Peroutka na 8 i Sądziak na 10 lat więzienia

W trzecim dniu procesu przeciwko Laubnerowi, zeznawali w dalszym ciągu świadkowie. Doprowadzony z więzienia był funkcjonariusz gestapo, Fikus, składał również wykrętne zeznania, jak pozostałi oskarżeni. Zdaniem Fikusa, tzw. „kołowrotek” do łamania kół, służył do... opierania karabinów. Przyjaćielka Laubnera z lat okupacji, Kreglowa, również doprowadzona z więzienia, starała się swymi zeznaniami zrzuć odpowiedzialność z Laubnera, który rzekomo na jej interwencję zwolnił wiele osób z więzienia. Z zeznań Kreglowej wynika przede wszystkim, że Laubner niezależnie od skazywania ludzi na śmierć i torturowania w czasie zeznań, trudnił się łapownictwem na wielką skalę, zwalniając niektórych więźniów za znacznymi opłatami pieniężnymi.

Zeznania dalszych świadków: Władysław Bera, Ireneusza Kamińskiego, Mariana Balta, Edmunda Wołoszaka, Rykieleckiej, Kulińskiej i innych, obciążły poważnie osk. Sądziaka, któremu niebicie udowodniono pozostawanie na usługach gestapo i denuncjowanie, w wyniku czego profesorowie i uczniowie Liceum Handlowego, należący do podziemnej organizacji polskiej, zostali aresztowani i w znacznej części rozstrzelani. W czasie śledztwa Laubner rozpoznał w Sądziaku konfidenta „Kazika”; obecnie cynicznie zaprzecza złożonym wówczas zeznaniom.

W godzinach wieczornych rozpoczęły się przemówienia prokuratora i obrońców.

W dniu wczorajszym ogłoszony został wyrok, mocą którego Laubner skazany został na karę śmierci, Peroutka na 8 lat więzienia i Sądziak na 10 lat więzienia.

W uzasadnieniu wyroku Sąd uznał Laubnera winnym przynależności do gestapo i SS, stosowania tortur w czasie przesłuchiwań i działalności wy-

mierzzonej przeciwko społeczeństwu polskiemu i polskim organizacjom niepodległościowym. Peroutkę uznano winnym przynależności do gestapo i SS. Wina osk. Sądziaka została również udowodniona.

TAB LA WYGRANYCH 57 LOTERII

7-ty dzień cięgnięcia IV e klasy

Wygrane po 500.000 zł padły na Nr Nr: 2463 81658.

Wygrane po 200.000 zł. padły na Nr Nr: 3151 17237 67935 87395 98818.

Wygrane po 100.000 zł padły na Nr Nr: 4772 7521 17058 28697 31726 35060 40073 43824 54524 59276 62270.

Wygrane po 40.000 zł padły na Nr Nr: 3061 9241 21858 30526 60294 76385 93021 99947.

Wygrane po 16.000 zł padły na Nr Nr: 8497 10574 14264 21941 22825 27376 34988 35339 36609 37368 41427 46650 47714 50111 50944 54092 55154 56420 58371 60760 62470 68671 71909 72286 74389 74461 75651 75643 77670 77847 83803 88757 95595.

Wygrane po 8.000 zł padły na Nr 358 829 1092 1251 1539 2135 3168 3419 4326 4354 4725 5057 5774 5913 6871 7961 9874 9983 10728 10839 10972 11416 11813 12435 13217 13858 14620 14695 16426 16888 17034 17145 17595 18439 18490 20269 21329 22532 22986 23191 23635 24627 25085 26051 27031 28002 28759 29196 30423 31453 31979 32307 32520 33180 33589 34765 35944 36123 36190 38016 38397 39241 40351 41001 42492 42617 43026 43266 43296 43469 44259 44380 44682 44740 45166 45827 46529 48794 49670.

50053 50852 50778 50999 51083 54587 56746 57262 57305 57539 58996 60185 60753 61037 61420 61487 62318 63359 63416 65329 65755 66098 66098 66237 67163 67404 67889 68210 68226 68467 69043 69362 69362 69443 69630 69896 71225 72189 74491 74533 75365 76603 77093 77846 78936 79021 79287 79319 81847 83324 85016 85418 85724.

Dalszy ciąg wygranych podany będzie jutro.

IZBA SKARBOWA W KIELCACH

przypomina o ciążącym na podatnikach podatku obrotowego obowiązku nabycia kart rejestracyjnych na rok 1950. Kartę rejestracyjną powinien być wpłacone w terminie do dnia 31 grudnia 1949 r. w kasach właściwych urzędów skarbowych (Urzędu Rewizyjnego).

Centrala Handlowa Fateriatów Budowlanych
Ekspoztura Rejonowa w Kielcach podaje do wiadomości, że jej Składnica: Nr 40 w Kielcach, ul. Karłowicka 12, — Nr 41 w Częstochowie, ul. Piotrkowska Nr 31, — Nr 42 w Radomiu, ul. Zeromskiego Nr 114/116, — Nr 43 w Sandomierzu, ul. Krakowska Nr 26, będą nieczynne w dniach od 27 do 31 grudnia 1949 r. z powodu sporządzania remanentów.

Centrala Spółdzielni Pracy w Warszawie

Fabryka Baterii Elektrycznych

w Częstochowie, Al. Wolności 14

283

produkuje

baterie płaskie i okrągłe

Na skutek licznych zapytań, uprzejmie zawiadamiamy, że Fabryka nesza zaopatruje swym artykułem tylko rynek spółdzielczy i państwowy.

W 70-tą ROCZNICĘ URODZIN J. STALINA

BITWA O STALINGRAD
W. I. LENIN
WIELKI PRZEŁOM
TRZECI SZTURM
PRZYSIĘGA
LENIN W PAŹDZERNIKU
LENIN W 1918 ROKU
I WSZYSTKIE INNE
FILMY RADZIECKIE
NA EKRANACH KIN W POLSCE

Centrala Spółdzielni Pracy

ODDZIAŁ W KIELCACH

zaangażując:
1 Instruktora do Dz. Organizacyjnego
1 Ekonomistę
3 Księgowych — bilansistów
3 Finansistów
1 Referenta branży metalowej
1 Inżyniera lub technika budowlanego.
1 Referenta do Dz. Zaopatrzenia i Zbyt

282

Podania wraz z życiorysem, jak również odpisami świadectw składać należy osobiście w S.R. Kadra, przy ulicy Sienkiewicza 74, pokój Nr 8.

W związku z wprowadzeniem nowej emisji czeków, wszystkie czeków towarowe zakupione do dnia 31 grudnia 1949 roku, mogą być realizowane do dnia 31 marca 1950 roku. Po upływie tego czasu może jedynie nastąpić rozliczenie gotówkowe z placówką w której czek towarowy nabyto.

C. P. N.

281

KOMUNIKAT PCK.
Polski Czerwony Krzyż, Oddział w Częstochowie, zawiadamia, że z dniem 15 grudnia 1949 r. zostaje otwarta Stacja Przetaczania i Konserwowania Krwi przy tutejszym oddziale.

PCK. prosi chętnych ofiarodawców krwi, o rejestrowanie się w P. C. K., ul. Wasyngtona 42, godz. 11-13.

Wychowanie Fizyczne i Sport

SPORT SZKOLNY na nowej drodze rozwojowej

WARSZAWA. — 12 bm. w sali konferencyjnej Ministerstwa Oświaty rozpoczęła się trzydniowa konferencja nauczycieli Wydziałów SP i wyciepatorów w.f. z całego kraju. Tematem obrad były zagadnienia wychowania fizycznego i sportu w szkołach. Na konferencję przybyli: wicemin. Oświaty Jabłoński, dyr. GUKF pos. Motyka, wicedyr. GUKF plk. Szemburg, dyr. AWF plk. Górny i przedstawiciel ZMP — Rzeszot.

Otwierając obrady wicemin. Jabłoński omówił rolę nauczycieli w.f. i ich zadania w realizacji uchwały BP KC PZPR. Mówca przedstawił niedociągnięcia w dziedzinie w.f. na terenie szkolnictwa ogólnokształcącego, podstawowego i wjejskiego oraz sprecyzował zadania, stojące przed nauczycielem w.f.

Nacz. Jackiewiczowa w referacie: „Wychowanie nowego człowieka” podkreśliła wielkie znaczenie kultury fizycznej w ogólnym wychowaniu młodego człowieka.

Radca GUKF Gutowski omówił ideologiczne i polityczne ustawienie kultury fizycznej i sportu w szkole.

Mówca podkreślił ogromne możliwości rozwoju wychowania fizycznego. W oparciu o teorię i doświadczenia Związku Radzieckiego przedstawił nowe i właściwe metody i formy wychowania fizycznego.

Po referatach wywiedano się z dyskusji, której uczestniczyli nauczyciele w.f., szczególnie na w.f. wjejskich, sprawy higieny, urządzeń sportowych oraz popularyzowania wychowania fizycznego wrod Komitetów Rodzicielskich i Rad Pedagogicznych. Wywiedano również konieczność utworzenia odrębnego pionu szkolnego i międzyszkolnych klubów sportowych.

Po dyskusji referat: „O zadaniach kultury fizycznej i sportu w szkole i wytyczne planu na rok 1950”, wygłosił nacz. Kutnerowa. Mówczyni wskazała, że drogą do upowszechnienia w.f. jest realizacja uchwały BP KC PZPR, w pierwszym rzędzie przez udział w imprezach masowych i próbach na OSFiz. Rozwój wychowania fizycznego w szkołach osiągniemy przez podniesienie kwalifikacji

nauczycieli w.f., organizowanie 4-letnich liceów w.f., budowę sal gimnastycznych i boisk.

DRUGI DZIEŃ OBRAD

W drugim dniu konferencji kontynuowano dyskusję. Poruszono w niej szereg żywych zagadnień, jak konieczność podnoszenia kwalifikacji zawodowych kadr wychowawców fizycznych, zwiększenie zainteresowania sprawami wychowania fizycznego ogółu nauczycielstwa przez włączenie w.f. do ogólnego szkolenia nauczycieli, zwiększenie opieki lekarskiej w szkołach. Zebrani zgodnie stwierdzili, że wprowadzenie powiększonego wychowania fizycznego na wyższych uczelniach będzie miało pierwszorzędne znaczenie. Wiele uwagi poświęcono sprawie należenia młodego człowieka do klubów sportowych. Stwierdzono, że uczniowie przez udział w klubach będą mieli możliwość szerszego włączenia się do życia społecznego.

Wicedyrektor GUKF plk. Szemburg omówił znaczenie kultury fizycznej w wychowaniu socjalistycznym podkreślając konieczność łączenia wychowania fizycznego z wychowaniem ideowym. Właściwe marksistowskie podejście do tych zagadnień winno cechować wychowawców fizycznych. Dyskusję podsumowała nacz. Kutnerowa, wskazując drogi do realizacji olbrzymiego celu wychowania i umasowienia sportu szkolnego.

Ob. Krawczyk omówił znaczenie i pracę ośrodków dydaktyczno - naukowych w zakresie w.f., które powstaną przy liceach pedagogicznych. Praca w tych ośrodkach polegać będzie na organizowaniu konferencji nauczycielskich, lekcji wzorowych, kursów dokształcających i doskonałych, odczytów na tematy w.f.

W dyskusji podkreślono konieczność czynnego uprawiania sportu przez nauczycieli w.f. Następnie przedstawiciele poszczególnych okręgów wytypowali miejscowości w których powstaną licea pedagogiczne dla nauczycieli w.f. oraz ośrodki dydaktyczno - naukowe. Obiekty te zostaną oddane do użytku w roku szkolnym 1950/51. W Planie 6-letnim zostanie przekształconych ponad 2.000 nauczycieli w.f.

Sprawozdanie z trzeciego dnia obrad podamy w najbliższym numerze naszego pisma.

Łyżwiarze radzieccy startują

MOSKWA. W Nowosybirsku rozpoczęło sezon łyżwiarski, zawodami z udziałem czołowych zawodników miasta. Mimo silnego mrozu i wiatru o osiągnięciu, jak na początek sezonu, dobre wyniki. Mistrz Nowosybirska Lewczuk wygrał bieg na 500 m w czasie 49,3 sek., oraz 3000 m. — 5:56,8 min.

W biegu kobiet na 1500 m zwyciężyła 17-letnia Polonka w czasie 3:16,0 min.

Miała teraz poczucie pełnego szczęścia. Pierwszy raz od chwili zaginięcia Tawrowa była spokojna. Spotkanie też się udało: nie było żadnych wymówek, niedomówień, obcości, których tak bardzo obawiała się Olga. Zamyśliwszy się na chwilę, podniosła na Tawrowa oczy, które były w tej chwili prawdziwym „zwierciadłem duszy”. On patrzył na nią. Spojrzenia ich, przeszywające jak błyskawice, spotkały się na mglenie. Olga z trudem powstrzymała okrzyk, tak silnie boleśnie drgnęło jej serce.

„Co to jest? Po co? — pytała sama siebie z rozpaczą. Czula się tak, jak gdyby dopuściła Tawrowa do najgłębszych tajemnic swego serca. Do tajemnic, które skrywała nawet sama przed sobą. Chciała powstać, ale nogi odmówiły posłuszeństwa.

— Cały czas myślałam tam o pani, — rzekł cichutko.

56

Przyszłaś już? Basia mi powiedziała... — mówił Jan idąc po granatowym chodniku na spotkanie Olgi. — Dawno czekasz? — i nie słuchając wymijającej odpowiedzi, wziął ją pod ramię i poprowadził do oddziału korbutowego. — Teraz zobaczysz... — obiecywał triumfalnie. — Już mi nawet wsadziła dokuczliwe szpileczki, że to nie żadna nowość, że już dawno skorbut leczy się w ten sposób. Odpowiedziałam na to, że często nie zwracamy uwagi na to, co ludzie dawno już wiedzą. To mało znaleźć lekarstwo, trzeba wiedzieć jak je zastosować.

Olga słuchała męża nie rozumiejąc prawie tego co mówił. Dla nich obojga, w porównaniu z tym, co działo się w jej sercu, odkrycie Jana nie miało żadnego znaczenia. Gdyby Jan znał prawdę, nie mógłby się chyba tak cieszyć.

W dużej sali, do której weszli, stało wiele łóżek; po pokoju kręcili się ludzie odziani w szpitalną bieliznę. Gdy spostrzegli doktora, pospieszyli na swoje miejsca.

Upominki dla tow. Stalina od sportowców polskich

Do Muzeum Narodowego w Warszawie, gdzie wystawione są upominki dla Generalissimusa Stalina z okazji 70-iej rocznicy Jego urodzin, napływa coraz to nowe podarki.

W środę, jako pierwszy ze związków sportowych, złożył upominek Polski Związek Lekkoatletyczny. Jest to marmurowy przycisk na biurko z odznaką PZL.

Z innych podarków na uwagę zasługuje upominek Polskiego Związku Motocyklowego, w postaci płyty marmurowej z dużą odznaką PZM, wykonaną odręcznie przez jednego z członków Związku.

Napisy, umieszczone na upominkach, świadczą o serdecznych uczuciach sportowców polskich dla Wodza międzynarodowego proletariatu — Józefa Stalina.

Ping-pong na wsi

W ramach akcji Częst. OZTS-u propagandy tenisa stołowego na wsi przed kilkoma dniami udała się do Pławna ekipa tenisistów częstochowskich w odwiedziny do tamt. Ludowego Zespołu Sportowego. Zawodnicy Jurkowski, Sypniewski z AZS i Wawrzyńczak (Ogniwo-Skra) rozegrali między sobą oraz sportowcami wjejskimi Warty (Pławno) szereg spotkań pokazowych. Wyniki spotkań: Jurkowski — Wawrzyńczak 21:19, 21:15.

Wawrzyńczak — Sypniewski 21:4, 21:17.
Sypniewski — Jurkowski 21:9, 21:11
Wawrzyńczak — Worwag (Pławno) 21:13, 17:21, 21:15
Sypniewski — Bartnik (Pławno) 21:4, 21:7
Jurkowski — Kozioł (Pławno) 21:10, 18:21, 21:2

Szachowy turniej kwalifikacyjny w Częstochowie

W najbliższą niedzielę 18 bm. w świetlicy na Rakowie odbędzie się szachowy turniej kwalifikacyjny dla zespołów Radomia, Pionek, Ostrowca, Starachowca, Buska i Skarżyska. Początek turnieju o godz. 9 rano. Wyniki turnieju będą podstawą zakwalifikowania najlepszych zespołów, które dopuszczone zostaną do ćwierćfinału drużynowych mistrzostw Polski. Mistrzostwa te odbędą się w maju 1950 r. w Częstochowie. Zespoły, które pragnęłyby wziąć udział w turnieju kwalifikacyjnym proszone są o wysłanie na dzień 18 bm. do Częstochowy 6-osobowych reprezentacji. Pożądane jest, aby każdy zespół przysłał ze sobą trzy komplety szachowe.

Torkat gotowy

KATOWICE. We wtorek wieczorem odbyła się na sztucznym lodowisku w Katowicach próba maszyn, zakończona pomyślnym wynikiem. Na zamrożonej płycie betonowej powstała warstwa lodu grubości ok. 1 cm.

Pierwszy objechał taflę lodową Czechosłowak — inż. Kolda, który czuwał nad calością prac przy montowaniu maszyn chłodniczych.

W środę rano trenowali na torkacie ślasy hokeiści oraz łyżwiarze i łyżwiarki, przebywający na obozie PZHL. Oficjalne otwarcie sztucznego lodowiska w Katowicach nastąpi w niedziele.

Kielczanki górą w biegach na 100 i 200 m.

100 m.		200 m.	
1. ROZPARA (KIELCE)	15 sek.	1. DYSZKOWSKA	31,8 sek.
2. KATEUSZ (KIELCE)	15,1	2. BORYCKA	32,6
3. DYSZKOWSKA (KIELCE)	15,2	3. KATEUSZ	33,0

RADIO

PIĄTEK, 16 GRUDNIA
na fal 1339,3 m

8.35 Program dnia. 8.40 Muzyka rozrywkowa. 8.55 Szkolna gazeta radiowa dla klas VI—IX. 9.15 Wszelchnia radiowa. 9.35 Muzyka rozrywkowa. 10.00 Skrzynka PCK. 10.10 Audycja dla przedszkoli. 10.30 Muzyka rozrywkowa. 10.50 Informacje. 10.55 Audycja szkolna dla klas I—II. 11.15 „Niziny”. 11.35 Muzyka dwufortepianowa. 12.00 Dziennik południowy. 12.25 Muzyka z płyt. 12.30 Audycja dla wsi. 12.55 Melodie ludowe. 13.25 Przerwa. 16.00 Dziennik popołudniowy. 16.20 Ludwik van Beethoven. 17.00 Muzyka rozrywkowa. 17.30 Słońce nad stepem. 17.50 Arutunian: Kantata o Ojczyźnie. 18.20 „Podgagacz”. 18.40 Muzyka z płyt. 19.00 Audycja Centralnej Rady Zw. Zawodowych. 19.15 „Na muzycznej fali”. 20.00 Dziennik wieczorny. 20.40

Radziecka muzyka operowa. 21.10 Wszelchnia radiowa. 21.30 „Krawędź”. 22.10 Rezerwa. 22.30 Bolesław Woytowicz. 23.00 Ost. wiadomości. 23.10 Muzyka taneczna. 23.55 Program na dzień następny, hymn i koniec audycji.

Hallo — tu mówi Moskwa

Radio moskiewskie nadaje codziennie trzy audycje w języku polskim (według czasu polskiego):
Pierwsza audycja od godziny 16.30 do 17.14 na falach 30,8, 31,22, 41,21, 30,74.

Druga audycja od godziny 19.30 do 19.59 na falach 49,83 i 1115 metrów.
Trzecia audycja od godziny 21.30 do 21.59 na falach 49,83 i 1115 metrów.

W niedzielę odbywają się dodatkowe audycje muzyczne od 15.15 do 15.59 na falach 41,21 i 30,74 metra. Prócz tego koncerty odbywają się w środy od godziny 22.00 do 22.30 na falach 41,21, 41,87, 41,47 i 1115 metrów.

ANTONINA KOPIAJEWA

Mitości dr. Arzanowa

TŁUM. ZOFIA ŁAPKA

— Wszystko jedno, nie wolno. Postępuje pan wbrew rozporządzeniu lekarza. Poskarżę się doktorowi Janowi... Może pozwoli panu przyjmować współpracowników w sali szpitalnej.

Barbara umilkła nagle, przypomniałszy sobie o czekających ją obowiązках. Wstał również czerwonolicy męczczyzna, wskazał Oldze opróżnione krzesło i, poszeptawszy jeszcze trochę z Tawrowem, odszedł, starając się stąpać cicho. Widocznie pogroźka Barbary odniosła pożądany skutek.

— Widzi pani, jak nas tu męczą — żalił się wesoło Tawrow, zwracając się do Olgi. — A pani? Co u pani słychać? Pracujemy?

— Tak — odrzekła Olga cicho. — Dziś znowu nadeszła gazeta... Pan jej jeszcze nie czytał?...

— No i zadowolona pani? — spytał Tawrow.

Ludzie we fanelowych pizmach i szlafrokach krążyli wokół stołu, przechadzali się powoli na werandzie, widocznej przez duże okna, ale ci dwoje czuli się tak, jakby byli sami — rozumieli się doskonale, nie trzeba było między nimi wielu słów.

Olga mówiła o sobie, o swoich wątpliwościach i zamiarach, o nowych przeżyciach, związanych z pracą.

— Było mi zimno i gorąco na przemian... Przecież to taka odpowiedzialność! — dodawała jakby na swoje wytłumaczenie.